

EDITOR
ELISEU CLIMENT

DIRECTOR
MANUEL LILLO I USECHI

DIRECTOR DE CONTINGUTS
ALEX MILIAN
CAP DE REDACCIÓ
VÍCTOR MACEDA

COORDINADORA
ASSUMPCIÓ PALAU
REDACCIÓ DE BARCELONA
XAVIER PUIG
REDACCIÓ DE VALÈNCIA
MOISÉS PÉREZ I VIOLETA TENA

REDACCIÓ DE PALMA
MIQUEL PAYERAS
CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA
FERRAN BALLESTER
TRADUCTOR
ARNAU FIGUERAS
COL·LABORADORS GRÀFICS
JORDI BORRÀS, ISAAC BUJ,
MIGUEL LORENZO, SALVADOR LLOSA

JORDI PLAY
DISSENY, MAQUETACIÓ I GRÀFICS
ANA VANESA PRIETO
DISSENY DE LA PORTADA
TONI PAYÀ

GERENT
PILAR MARTÍ
PUBLICITAT I PROMOCIÓ
SALVA MARTÍNEZ
ADMINISTRACIÓ
GEMMA GARRIDO

SUBSCRIPCIONS
MARIA JOSEP CÁNOVAS
902 131 025

L'atenció serà de 9:00 a 14:00 hores
subscriptions@eltemps.cat

REDACCIÓ DE VALÈNCIA
OCTUBRE CENTRE DE CULTURA
CONTEMPORÀNIA
Carrer de Sant Ferran, 12
46001 València
963 535 100

REDACCIÓ DE BARCELONA
Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esq. 08008 Barcelona
932 384 262

REDACCIÓ DE PALMA
Carrer de l'Almudaina,
8 entresòl-dreta. 07001 Palma
971 720 763

WEB
www.eltemps.cat
CORREU ELECTRÒNIC
eltemps@eltemps.cat

FOTOMECÀNICA I IMPRESSIÓ
ROTIMPRES. AIGUAVIVA (GIRONÈS)

DIPÒSIT LEGAL
V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya

**GENERALITAT
VALENCIANA**
Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport

Cap part d'aquesta publicació no pot ser
reproduïda per cap mitjà:
mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic,
de fotocòpia, ni de cap altra mena,
sense permís de l'editor.

L'Acadèmia Aragonesa de la Llengua

Sense fer soroll, i després d'anys preparant-la, aquest estiu s'ha constituït l'Acadèmia Aragonesa de la Llengua, que integrarà un Institut de l'Aragonès i un Institut Aragonès del Català. El govern de Javier Lambán, d'altres vegades tan anticatalanista (cas Sixena), ha tirat endavant una institució que sobretot era important per la situació de l'aragonès, una llengua en una situació més que vulnerable.

Tenint en compte que ja existeix l'Institut d'Estudis Catalans, no era tan vital incloure un Institut Aragonès del Català dins d'aquesta Acadèmia; però benvingut siga si activa l'ús social de la llengua i atura el procés de regressió que el català està patint a les comarques catalanoparlants de la Franja de Ponent, des de l'Alta Ribagorça fins al Matarranya. Aquest retrocés és un fet constatat, com en altres punts del domini lingüístic, però a la Franja de Ponent, el català continua sent ben viu en molts àmbits; només cal donar confiança als parlants perquè se sentin orgullosos del seu patrimoni lingüístic, el traguin al carrer i no el tanquen al context domèstic, perquè aquest és el primer pas per deixar morir una llengua.

De moment, se li ha de reconèixer a l'executiu de Javier Lambán que les persones elegides per ocupar-se del català dins de l'Acadèmia són professionals seriosos de la llengua, amb una tasca im-

portant a les universitats i tots ells seguidors dels criteris científics de la filologia. Això ha de garantir que l'Acadèmia (o, concretament l'Institut Aragonès del Català) seguirà la normativa de la institució que fa de veritable Acadèmia de la Llengua Catalana, l'Institut d'Estudis Catalans (IEC). Fins i tot un dels nous acadèmics aragonesos (Ramon Sistac) n'és membre.

Un altre bon senyal és que el Govern aragonès, després d'uns anys de debat, ha modificat el nom del mateix institut, substituint l'inicial Institut del Català d'Aragó —que podia temptar els secessionismes lingüístics— a Institut Aragonès del Català, que tots els experts consideren més innocu.

Ara només cal que l'Acadèmia i l'Institut tinguen pressupost suficient per fer accions de promoció de l'ús social de les dues llengües minoritzades, tant el català com l'aragonès, perquè aquesta és el primer pas. El següent podria ser conscienciar tot el territori aragonès que totes dues llengües són un valor patrimonial incalculable i no una nosa.

De moment, la força que pot tenir l'Acadèmia es pot deduir de la desproporcionada reacció dels sectors més retrògrads i secessionistes de l'Aragó, els que neguen que a la Franja es parle català, com la Federació d'Associacions Culturals de l'Aragó Oriental (FACAO) i els Amics del Xapurrriau. Els segons —pura ignorància generada per la diglòssia més extrema— són capaços d'anomenar la seva llengua amb un mot que implica

que no la parlen sinó que la xampurregen, ignorant la riquesa lèxica i expressiva del català del Matarranya.

Els primers són els mateixos que van impulsar noms tan ridículs, per al català i l'aragonès, com LAPAO (llengua aragonesa pròpia de l'Aragó

oriental) i LAPAPIP (llengua aragonesa pròpia de les àrees pirenaïques i prepirenaïques). L'autoodi que destil·len aquestes denominacions només pretén que el català i l'aragonès siguin substituïts pel castellà.

Per això cal insistir que el principal missatge que ha d'estendre l'Acadèmia, per tot l'Aragó, és el valor patrimonial de les dues llengües pròpies en regressió.

**TOT L'ARAGÓ S'HAURIA
DE CONSCIENCIAR
DE L'ENORME VALOR
DE LA SEUA RIQUESA
LINGÜÍSTICA**